KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

ORGAN

FOR

KVINDESAGEN I DANMARK.

Nr. 3.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned. Abonnement 60 Øre pr. Kv. foruden Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, den 1. Februar 1890.

III. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Kvindesundhed og Kvindesag.

Af

E. Staal.

Enhver faar give sit Bidrag ud af det, han kender bedst, og jeg vil derfor skrive om, hvad adskillige yngre Mænd af mine jævnaldrende — mellem de 25 og 35 — tænker om Damerne. Jeg vil gøre det med den størst mulige Uforbeholdenhed, da jeg antager, det baader Sagen bedst.

Naar min Beretning særlig kommer til at bevæge sig paa det hygiejniske Omraade, ligger Grunden deri, at jeg er bange for, at mange af Kvindesagens kvindelige Venner undervurderer den overordentlige Betydning for Kvindesagens hele Fremgang, som en Reform paa dette Omraade vilde have. Thi det er utvivlsomt, at de Tanker, som Livets Erfaringer eller Læsningen af Lægernes populært hygiejniske Bøger om Kvindernes Maade at leve og klæde sig paa uvilkaarlig paatvinger Folk om Kvindens Værd som Menneske og Borgerinde, hos mangfoldige turde lægge ganske anderledes Hindringer i Vejen for en Tilslutning til Kvindesagen end nedarvede Fordomme, Strindbergske Paradoxer eller Præsternes misforstaaede Bibelsprog.

En saadan yngre Mand kommer hjem fra en rask Sportstur. Daglig eller saa ofte, det er ham muligt, driver han Legemsøvelser. Hans Dragt er i alle væsentlige Henseender indrettet efter Sundhedens Krav. Varm og sluttende tillader den ikke saa meget som en Livrem eller et Baand under Knæet at hindre Blodets frie Cirkulation. Han lever i fuld Følelse af det uvilkaarlige Velbefindende ved Legemets kraftige Udvikling.

Og saa ser han Damernes bedrøvelige Kolonner komme dragende, blege, sygelige, vanskabte af deres Dragt. Tænk Dem rigtig ind i de Tanker, der maa opstaa hos ham!

Da den kjære »Sædelighed« stod paa Dagsordenen for nogle Aar siden, var der ved at danne sig en Mythe om den »nedbrudte« Mand, der med rystende Skridt traadte ind i Ægteskabet med den rene »blomstrendre« Kvinde.

Denne Mythe holdt sig imidlertid ikke længere, end til Folk fik Tid at raadspørge Erfaringen og Eftertanken? Thi hvad viste Livet dem? Det viste dem som Regel, at disse »nedbrudte« Ægtemænd beholdt deres ungdommelige Holdning og raske Gang højt op i Halvtredserne eller mere, medens deres »blomstrende« Ægtemage allerede fra midt i Trediverne vaklede langsomt frem, stønnende under uformelige Fedtmasser, eller ogsaa slæbte sig gennem Verden, vissen og livsmat, uden Blod og Kraft i Udseende eller Bevægelser.

Den rene Karikatur eller den blodløse Skygge, dèr ender i Virkeligheden en overmaade stor Del af vore Damers Udvikling ved de 35 eller 40 Aar. Om den aandelige Udvikling vil jeg slet ikke tale; jeg henviser Folk til at læse den Intelligens, der straaler ud af vore trivelige Selskabsfruers Øjne.

Kan De tænke Dem, hvorledes en saadan Mand